

ทัศนคติของครูผู้สอนที่มีต่อการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
Teachers' Viewpoints towards Mainstreaming Educational Management
in La-Orutis Demonstration School, Suan Dusit Rajabhat University

นารีนารถ บุญสา* และสุวิมล อุดมพิริยะศักดิ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทัศนคติของครูผู้สอนที่มีต่อการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำแนกตามสถานภาพส่วนตัวของครูผู้สอน เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ การเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ จากประชากรที่เป็นครูผู้สอนในโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ ซึ่งประกอบไปด้วยครูประจำชั้น ครูประจำวิชาที่ปฏิบัติการสอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 80 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า 1. ทัศนคติของครูผู้สอนที่มีต่อการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูผู้สอนมีทัศนคติต่อการจัดการเรียนร่วมด้านผู้ปกครองอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมา คือ ด้านรูปแบบการบริหารงานการจัดการเรียนร่วม ด้านนักเรียน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และ ด้าน สื่อ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อมตามลำดับ 2. ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของครูผู้สอนที่มีต่อการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ พบว่า ครูเพศชายมีทัศนคติต่อการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสาธิตละอออุทิศในภาพรวมมากกว่าครูเพศหญิง ครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตในภาพรวมมากกว่าครูที่มีอายุ 31 - 40 ปี และมากกว่า 41 ปี ครูที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีมีทัศนคติต่อการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสาธิตละอออุทิศในภาพรวมมากกว่าครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ครูที่มีประสบการณ์ 1 - 3 ปี มีทัศนคติต่อการจัดการ

* ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author)
e-mail: ku__na__reenat@hotmail.com

เรียนร่วมในโรงเรียนสาธิตละอออุทิศในภาพรวมมากกว่าครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 1 ปี 4 - 6 ปี และมากกว่า 6 ปี ครูที่เคยผ่านการเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ ในภาพรวมมากกว่าครูที่ไม่เคยเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ

คำสำคัญ : ทัศนคติ การจัดการเรียนร่วม โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

Abstract

The objectives of this research were to study and compare the viewpoints of teachers towards inclusive education at La-Orutis Demonstration School, Suan Dusit Rajabhat University. These viewpoints were categorized based on the personal status of teachers (sex, age, and educational level), experience in teaching students with special needs, and knowledge in special education. This survey collected the data from 80 homeroom teachers and course teachers working at La-Orutis Demonstration School, Suan Dusit Rajabhat University who worked in the first semester of the 2011 academic year. Data was collected by a questionnaire created by the researcher with reliability of .93. Data was analyzed by descriptive statistics (percentage, arithmetic mean and standard deviation).

The research findings are as follows :

1. Generally, the teachers agreed with inclusive education at La-Orutis Demonstration School, Suan Dusit Rajabhat University. Considering each aspect, the teachers agree with parental involvement the most, followed by inclusive education management, students, learning activities, media, instruments, facilities, and environment, respectively.

2. Regarding the teachers' viewpoints towards inclusive education at La-Orutis Demonstration School, Suan Dusit Rajabhat University, the male teachers had more positive attitudes than the female teachers. The teachers aged 30 and less had more positive attitudes than the teachers aged more than 30. The teachers with a Bachelor's degree had more positive attitudes than the teachers with a Master's degree or higher. The teachers with one to three years of experience had more positive attitudes than teachers with less than one year of experience and more than six years of experience. The teachers with knowledge in special education had more positive attitudes than teachers without the knowledge.

Keywords : Viewpoints, Inclusive Educational Management, La-Orutis Demonstration School at Suan Dusit Rajabhat University

บทนำ

การศึกษาเป็นรากฐาน ที่สำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศ แต่การที่เราจะทำให้ประเทศมีความเจริญก้าวหน้านั้นจะต้องจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพให้กับคนในประเทศ ซึ่งหากคนมีคุณภาพแล้ว ย่อมส่งผลต่อการพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้า สังคมปัจจุบันจึงให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษา เพื่อช่วยให้บุคคลได้พัฒนาตามศักยภาพของตนเองจึงนับได้ว่าการศึกษาคือเครื่องมืออย่างหนึ่งในการพัฒนาประเทศ และที่สำคัญโดยเฉพาะการพัฒนาประเทศด้านการศึกษา ดังนั้นจึงได้มีการปฏิรูปการศึกษาเกิดขึ้น โดยรัฐได้มีการกำหนดนโยบายกฎกระทรวงศึกษาธิการ ที่กำหนดให้คนพิการทุกคนอยากเรียนต้องได้เรียนจากข้อกำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่กำหนดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอภาคในการได้รับโอกาสทางการศึกษา ส่งผลให้กระทรวงศึกษาธิการกำหนดนโยบายการจัดการศึกษาโดยให้ทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาทั้งบุคคลทั่วไปและบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ สำหรับกลุ่มคนพิการ กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายว่า การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการต้องจัดให้ทั่วถึงและมีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บุคคลที่มีความต้องการพิเศษ หรือคนพิการทุกคนได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อพัฒนาตนเองและสังคม การจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติจึงถือได้ว่าเป็นรูปแบบที่มีความสำคัญ เป็นที่ยอมรับมากขึ้น โดยจัดบุคคลที่มีความบกพร่องเข้าเรียนร่วมในห้องเรียนเดียวกันกับเด็กปกติขึ้น โดยจัดบุคคลที่มีความบกพร่องเข้าเรียนร่วมในห้องเรียนเดียวกันกับเด็กปกติ และพยายามมุ่งจัดในลักษณะการศึกษาแบบเรียนรวม (Inclusive Education) คือ การจัดการศึกษาให้กับเด็กทุกคนได้ศึกษาในระบบการศึกษาเดียวกัน โดยไม่แยกว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ต้องไปอยู่ในสถานศึกษาเฉพาะทาง รวมทั้งเด็กต้องได้รับการสนับสนุนทุกด้าน ทั้งด้านการแพทย์ วิชาการ สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา (เบญจมา ชลธารินทร์ 2546, หน้า 2) ทั้งนี้เป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองไม่ต้องเสียเงินเพื่อส่งลูกที่มีความต้องการพิเศษไปอยู่โรงเรียนเฉพาะความพิการที่อยู่ห่างไกลบ้าน ทำให้เด็กได้มีชีวิตอยู่ในครอบครัวตามปกติ และมีโอกาสได้เรียนตามระดับชั้น ได้รับการพัฒนาทักษะต่างๆ มากกว่าเรียนกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษด้วยกัน เด็กสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมปกติได้ดีขึ้น มีสังคมกว้างขึ้น (กองการศึกษาเพื่อคนพิการ กรมสามัญศึกษา, 2543, หน้า 28) ซึ่งในเรื่องนี้ ผดุง อารยะวิญญู (2542, หน้า 63-64) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติทั่วไปกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะประสบผลสำเร็จเพียงใดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ตั้งแต่ระดับนโยบาย ถึงระดับปฏิบัติ โรงเรียนในฐานะผู้ปฏิบัติการเป็นผู้ดำเนินงานในการจัดการเรียนร่วมจะเห็นว่าผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่สำคัญต่อการดำเนินงานในการจัดการเรียนร่วมคือ ผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ปกครองจึงมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินงานดังกล่าว หากผู้บริหารไม่เข้าใจเกี่ยวกับความต้องการพิเศษทางการศึกษาของเด็ก และไม่เห็นด้วยกับการจัดการเรียนร่วมแล้ว เป็นการยากที่โครงการจัดการเรียนร่วมจะประสบผลสำเร็จ ดังที่ เฟตฮัว ซิเย่ ปงเซอพงต์ มาร์ค (Faite, Royjier, Poncefonte, Mack, 2000) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูในรัฐมิชิแกน สหรัฐอเมริกา ต่อการจัดการเรียนร่วม พบว่า ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการเรียนร่วม

และจะจัดได้ดีหากการจัดเป็นระบบได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร และมีการฝึกอบรมเพิ่มเติม ดังนั้น จะเห็นว่าครูผู้สอนจึงเป็นผู้ที่มีบทบาทความสำคัญต่อการจัดการเรียนร่วม หากครูผู้สอนไม่เข้าใจเกี่ยวกับความต้องการพิเศษทางการศึกษาของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และไม่เห็นด้วยกับการจัดการเรียนร่วมแล้ว เป็นการยากที่โครงการจัดการเรียนร่วมจะประสบผลสำเร็จ ซึ่งการจัดการศึกษาพิเศษในรูปแบบการจัดการเรียนร่วมนั้นมีแนวคิดและหลักการจัดการศึกษาที่มุ่งพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้พัฒนาในทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านการเรียนการสอน การร่วมกิจกรรมทางสังคมภายใต้แนวคิดพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อให้ได้รับประโยชน์สูงสุดจากการศึกษา การดำเนินงานในรูปแบบนี้มีอยู่ในทุกระดับการศึกษา

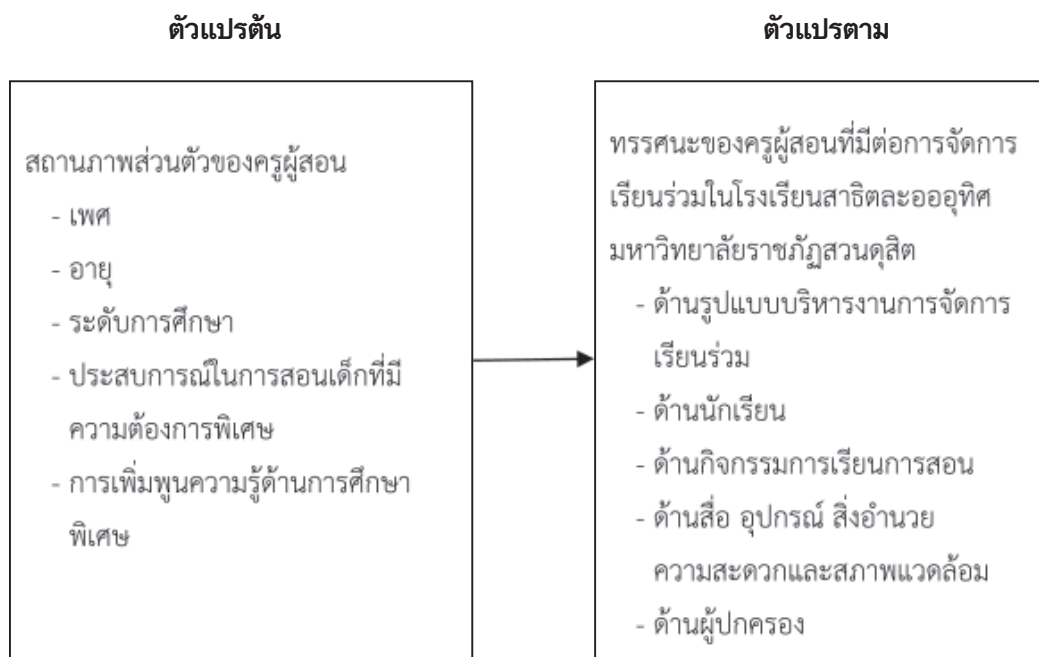
จากเหตุดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงทัศนคติของครูผู้สอนที่มีต่อการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตโดยมีความคาดหวังว่า ผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้วางแผนและพัฒนางานการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของครูผู้สอนที่มีต่อการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และได้รับการเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ

กรอบแนวคิด

จากการศึกษา วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงกำหนดกรอบแนวคิดไว้ดังนี้

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนที่สอนในโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ซึ่งเป็นครูประจำชั้น ครูประจำวิชาที่ปฏิบัติการสอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 80 คนซึ่งศึกษาประชากรทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิด จำนวน 1 ฉบับ มี 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ การเพิ่มพูนความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ

ตอนที่ 2 เป็นทัศนคติของครูผู้สอนที่มีต่อการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ทั้งหมด 5 ด้านดังต่อไปนี้ ด้านรูปแบบบริหารงานการจัดการเรียนร่วม ด้านนักเรียน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อมและด้านผู้ปกครอง

การเก็บและรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ขอหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เก็บและรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองแล้วนำแบบสอบถามที่ได้รับคืน มาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องของแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บและรวบรวมข้อมูล และตรวจให้คะแนนตามน้ำหนักของตัวเลือกในแต่ละข้อมูล และหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) มาแจกแจงความถี่ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ผลการศึกษา

พรรณนะของครูผู้สอนที่มีต่อการจัด การเรียนร่วมในโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จากผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

พรรณนะของครูผู้สอนที่มีต่อการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.06$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูผู้สอนมีพรรณนะต่อการจัดการเรียนร่วมด้านผู้ปกครองอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมาคือ ด้านรูปแบบการบริหารงานการจัดการเรียนร่วมด้านนักเรียน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสื่ออุปกรณ์ บริการและสิ่งอำนวยความสะดวก รายละเอียดของแต่ละด้านมีดังนี้

พรรณนะของครูผู้สอน ที่มีต่อการจัดการเรียนร่วม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	อันดับ ที่
1. ด้านรูปแบบการบริหารงานการจัดการเรียนร่วม	4.08	0.40	เห็นด้วยมาก	2
2. ด้านนักเรียน	4.00	0.58	เห็นด้วยมาก	3
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	3.98	0.48	เห็นด้วยมาก	4
4. ด้านสื่อ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.86	0.53	เห็นด้วยมาก	5
5. ด้านผู้ปกครอง	4.42	0.53	เห็นด้วยมากที่สุด	1
รวม	4.06	0.37	เห็นด้วยมาก	

ด้านรูปแบบการบริหารงานการจัดการเรียนร่วม ทรรศนะของครูผู้สอนอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.08$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูผู้สอนมีทรรศนะการจัดการเรียนร่วมจะประสบผลสำเร็จเกิดจากความร่วมมือของทุกฝ่ายอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เป็นอันดับที่หนึ่งรองลงมา คือ เด็กที่มีความต้องการพิเศษควรได้รับการสอนเสริมจากครูการศึกษาพิเศษ และท่านพร้อมที่จะปฏิบัติตามนโยบายการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียน เป็นอันดับที่ 1 2 และ 3 ตามลำดับ ส่วนครูผู้สอนควรมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program : IEP) อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เป็นอันดับสุดท้าย

ด้านนักเรียน ทรรศนะของครูผู้สอนอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูผู้สอนมีทรรศนะต่อนักเรียนปกติทุกคนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเป็นอันดับที่หนึ่งรองลงมา คือ นักเรียนปกติยอมรับฟังข้อแนะนำของครูประจำชั้นในการช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนปกติยินดีให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเมื่อมีปัญหา เป็นอันดับที่ 2 และ 3 ตามลำดับ ส่วนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีศักยภาพในการเรียนร่วมกับนักเรียนปกติเป็นอันดับสุดท้าย

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ทรรศนะของครูผู้สอนอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.98$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูผู้สอนมีทรรศนะต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษควรได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสมตามความสามารถของแต่ละบุคคล อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมา คือ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษควรได้รับการจัดกิจกรรมพิเศษร่วมกับนักเรียนปกติ และนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษสามารถเรียนร่วมกับนักเรียนปกติได้ อยู่ในระดับเห็นด้วยมากเป็นอันดับที่ 2 และ 3 ตามลำดับ ครูผู้สอนจัดกิจกรรมได้สอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการจำเป็นของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เป็นอันดับสุดท้าย

ด้านสื่อ อุปกรณ์ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อม ทรรศนะของครูผู้สอนอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.86$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูผู้สอนมีทรรศนะต่อโรงเรียนควรมีการจัดห้องสอนเสริมวิชาการให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมา คือ โรงเรียนควรมีการจัดหา สื่ออุปกรณ์ทางการเรียนที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และโรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เป็นอันดับที่ 2 และ 3 ตามลำดับ ส่วนโรงเรียนมีสื่อ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เป็นอันดับสุดท้าย

ด้านผู้ปกครอง ทรรศนะของครูผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูผู้สอนมีทรรศนะต่อผู้ปกครองทุกคนควรได้รับ การชี้แจงด้านนโยบายการเรียนร่วมอย่างทั่วถึง อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมา คือ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีส่วนสำคัญในการให้ช่วยเหลือด้านการเรียนของนักเรียน และการประชุมผู้ปกครองภาคเรียนละ 1 ครั้ง จะทำให้ผู้ปกครองมีความเข้าใจการจัดการเรียนการสอน การประเมินผล และวัดผลของนักเรียนที่มี

ความต้องการพิเศษ เป็นอันดับที่ 2 และ 3 ตามลำดับ ส่วนผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ยอมรับศักยภาพของนักเรียนและให้การช่วยเหลือนักเรียนอย่างเต็มศักยภาพ เป็นอันดับสุดท้าย

สรุปผลการวิจัย

ทัศนะของครูผู้สอนที่มีต่อการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.06$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูผู้สอนมีทัศนะต่อการจัดการเรียนร่วม ด้านผู้ปกครองอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมา คือ ด้านรูปแบบการบริหารงานการจัดการเรียนร่วม ด้านนักเรียน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสื่อ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อม

อภิปรายผลการวิจัย

ทัศนะของครูผู้สอนที่มีต่อการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสาธิตละอออุทิศมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เนื่องจากโรงเรียนสาธิตละอออุทิศให้ความสำคัญของการจัดการเรียนร่วมซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนในโรงเรียนปกติซึ่งการจัดการเรียนร่วมนั้นเป็นการจัดการศึกษาที่สนองความแตกต่างของแต่ละบุคคลและยังเป็นการจัดการศึกษาให้กับมนุษย์ทุกคน โดยไม่แยกความบกพร่องหรือฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมทำให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษไม่ขาดโอกาสที่จะได้เรียนรู้การอยู่ร่วมกันในสังคมของเด็กปกติและทำให้เด็กปกติเข้าใจเด็กที่มีความต้องการพิเศษมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ กรมสามัญศึกษา (2542, หน้า 8) กล่าวว่าไม่มีสังคมไร้นักพิการ ดังนั้นเมื่อคนพิการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและเราไม่สามารถขจัดคนพิการออกไปจากสังคมได้ เราจึงควรเตรียมคนพิการนั้น ตั้งแต่วัยเยาว์ให้เขามีความพร้อมที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ นักการศึกษาพิเศษส่วนใหญ่เชื่อว่าการให้นักเรียนพิการหรือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีโอกาสมีส่วนร่วมร่วมกับนักเรียนปกติ จะช่วยให้นักเรียนได้มีความเข้าใจซึ่งกันและกันเป็นพื้นฐานที่จะทำให้บุคคลเหล่านี้ สามารถดำรงชีวิตร่วมกันได้ในสังคมอย่างมีความสุข เมื่อเขาเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ดังนั้นจึงควรให้นักเรียนพิการได้มีโอกาสเรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไปเท่าที่สามารถทำได้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ระดับเห็นด้วยมากที่สุด ด้านผู้ปกครองอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมา คือ ด้านรูปแบบการบริหารงานการจัดการเรียนร่วมด้านนักเรียน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสื่อ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกตามลำดับ โดยสอดคล้องกับ พดุง อารยะวิญญู (2542, หน้า 232-233) กล่าวว่า ผู้ปกครองควรได้รับข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ เช่น ประโยชน์ที่เด็กจะได้รับจากการเรียนร่วม วิธีเรียนร่วม ปรัชญาของการศึกษาพิเศษและการเรียนร่วม วิธีปฏิบัติต่อเด็กที่บ้าน ลักษณะของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ แนวทางการอบรมเลี้ยงดูที่ถูกต้อง การเรียนร่วมจะประสบผลสำเร็จได้ดี ควรได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง และ

ผู้ปกครองควรมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนร่วมจะเห็นได้ว่าผู้ปกครองเป็นบุคคลที่สำคัญยิ่งในการที่จะช่วยเหลือในด้านการศึกษาให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติและอยู่ในสังคมปกติได้อย่างมีความสุขผู้วิจัยมีประเด็นในการอภิปรายพรรณนาของครูผู้สอนในแต่ละด้านดังนี้

1. ด้านรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนร่วม ทัศนคติของครูผู้สอนอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เนื่องจาก ครูผู้สอนมีความเข้าใจในในรูปแบบการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนมากขึ้นและพร้อมที่จะปฏิบัติตามนโยบายการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียน อีกทั้งบุคคลากรหลายฝ่ายของโรงเรียนเล็งเห็นความสำคัญในการจัดการศึกษาให้แก่เด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษอย่างเท่าเทียมกัน สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาชั้นพื้นฐาน (2547, หน้า 126-127) กล่าวถึง การจัดการเรียนร่วมให้มีประสิทธิภาพต้องเป็นการจัดการศึกษาให้เด็กที่มีความบกพร่องระดับน้อยและระดับปานกลางได้เรียนร่วมกับเด็กปกติให้เด็กได้เรียนรู้ร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมตามระดับความรู้ความสามารถของแต่ละบุคคล เพื่อให้เด็กสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถให้เต็มตามศักยภาพ เป็นที่ยอมรับของครอบครัว ชุมชน สังคม พึ่งพาตนเองและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ในกรณีที่เด็กมีความบกพร่องมาก ไม่สามารถเข้าเรียนได้ให้ประสานงานและช่วยเหลือในการส่งต่อให้ได้เรียนในโรงเรียนเฉพาะทางต่อไป นอกจากนี้การให้โอกาสเด็กพิเศษมาเรียนร่วมนั้นต้องคำนึงถึงคุณภาพเด็กแต่ละคนจะได้รับการพัฒนาตามศักยภาพของแต่ละคนด้วย การให้บริการการศึกษาพิเศษ รูปแบบเรียนร่วมย่อมไม่สามารถดำเนินการโดยลำพังเฉพาะหน่วยงานทางการศึกษาเท่านั้น หากแต่จะต้องมีการร่วมมือกันหลายฝ่าย หลายเครือข่ายในการทำร่วมกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ การเรียนร่วมจะประสบผลสำเร็จเกิดจากความร่วมมือของทุกฝ่ายอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด สอดคล้องกับ วาริ ธีระจิตร (2545, หน้า 16) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้โครงการเรียนร่วมจะสำเร็จได้นั้นย่อมอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญดัง คือ กระบวนการศึกษาที่ต้องการพร้อมที่จะสนับสนุนโครงการควรจัดอบรมครูผู้สอนผู้บริหารโรงเรียนควรรับหลักการเรียนร่วมบุคลากรในโรงเรียนต้องยินดีที่จะร่วมมือชุมชนในท้องถิ่นต้องพร้อมที่จะสนับสนุนการจัดการเรียนร่วม นักเรียนในโรงเรียนปกติควรยอมรับเด็กพิเศษที่มาเรียนร่วมผู้ปกครองทั้งเด็กปกติและเด็กพิเศษควรให้ความร่วมมือกันจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนร่วมที่จะมีประสิทธิภาพต้องเกิดจากความร่วมมือประสานงานกับบุคคลหลายฝ่าย เช่น ผู้บริหาร ครูปกติ ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครอง นอกจากนั้นยังมีส่วนเกี่ยวข้องอื่นๆ เช่น นักจิตวิทยา นักกายภาพบำบัด นักกิจกรรมบำบัด และนักสังคมสงเคราะห์ ส่วนทัศนคติของครูผู้สอนที่เห็นด้วยใน 3 ลำดับสุดท้ายคือ ลำดับที่ 8 ผู้บังคับบัญชาแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบของครูผู้สอนเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมได้อย่างเหมาะสม ลำดับที่ 9 การจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program : IEP) ทำให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนได้เต็มศักยภาพของตนเองและ ลำดับที่ 10 ครูผู้สอนควรมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนยังไม่เข้าใจในกระบวนการจัดการเรียนร่วมให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) มีส่วนสำคัญมากในการที่จะช่วยให้การจัดการเรียนการสอนของครู และยังช่วยให้เด็กพิเศษสามารถเรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้หากครู

ผู้สอนได้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ด้วยแล้วจะทำให้การจัดการเรียนร่วมมีมากยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2543, หน้า 30) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนร่วมไว้ว่า สถานศึกษาต้องเครื่องมือเครื่องใช้อุปกรณ์ที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ ควรสอนตามแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลต้องประเมินพัฒนาการและผลการเรียนอย่างสม่ำเสมอด้วยวิธีการประเมินที่เชื่อถือได้ และสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 มาตรา 8 ได้กำหนดให้ สถานศึกษาในทุกสังกัดต้องจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) โดยต้องสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการและต้องมีการปรับปรุงแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในประกาศกระทรวง

2. ด้านนักเรียน ทรรศนะของครูผู้สอนอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เนื่องจากในโรงเรียนสาธิตละอออุทิศจัดการเรียนการสอนในรูปแบบการจัดการเรียนร่วมมาหลายปีจึงทำให้ครูผู้สอนเข้าใจถึงวิธีการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน ครูมีการให้ความรู้แก่เด็กปกติเกี่ยวกับการดูแลช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ รวมถึงข้อควรปฏิบัติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้คำแนะนำเกี่ยวกับปรัชญาของการอยู่ร่วมกันและยอมรับความหลากหลายของมนุษย์ การสร้างความเข้าใจและการช่วยเหลือเบื้องต้นแก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543, หน้า 1-2) ได้กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนย่อมมีสิทธิเท่าเทียมกัน ในการอยู่ร่วมกันในสังคม ดังนั้น การเตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียนของเด็กที่มีความต้องการพิเศษอยู่ร่วมกับเด็กปกติย่อมก่อให้เกิดคุณค่าและสร้างสรรค์สังคม เพราะเด็กเหล่านี้จะมีความเข้าใจอันดีต่อกัน มีการยอมรับซึ่งกันและกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเกี่ยวกับ นักเรียนปกติทุกคนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นอันดับที่หนึ่งอาจเป็นเพราะว่า นักเรียนปกติได้รับคำแนะนำในการให้ความช่วยเหลือและการอยู่ร่วมกันกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษจากครูผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับ ผดุง อารยะวิญญู (2542, หน้า 232) กล่าวว่า ครูควรมีการประชุมนักเรียนเพื่อแจ้งให้เข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน สิ่งใดควรทำ สิ่งใดไม่ควรทำ ตลอดจนมีมาตรการในการให้รางวัล และการลงโทษนักเรียนที่ปฏิบัติไม่ดีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษด้วย เด็กที่เรียนห้องเดียวกันกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษควรได้รับการเน้นเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้มาก ความเข้าใจที่ถูกต้อง ต่อเด็กเรียนร่วมจะช่วยให้เด็กปกติปรับทัศนคติที่เหมาะสมต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษส่วนทรรศนะของครูผู้สอนที่เห็นด้วยในลำดับสุดท้ายคือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีศักยภาพในการเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนยังไม่เข้าใจกระบวนการจัดการเรียนร่วมที่ซึ่งจะเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนรู้การอยู่ในสังคมเด็กปกติซึ่งจะช่วยให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมและพัฒนาศักยภาพของตนเองได้ดียิ่งขึ้นและอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีความสุข

3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ทรรศนะของครูผู้สอนอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดเนื่องจากครูผู้สอนรับรู้ถึงความสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำเป็นที่จะต้องจัดให้สอดคล้องกับ

ต้องการและความสามารถของเด็ก เนื่องจากเด็กแต่ละคนเรียนได้ไม่เท่ากัน การจัดการเรียนการสอนให้ กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษจึงควรมีจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาความ สามารถเฉพาะตัวของนักเรียนแต่ละบุคคล สอดคล้องกับ เบลคเลย์ (Blakeley, 2002) ได้ทำการวิจัยการ จัดการศึกษาแบบเรียนรวมการสร้างสิ่งแวดล้อมในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมมือโดยใช้แผนการ จัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ผลการวิจัยพบว่า การใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือในการจัดการศึกษาพิเศษและ จัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล คือวิธีการที่เป็นประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียนและครูในการจัด กระบวนการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ นักเรียน ที่มีความต้องการพิเศษควรได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสมตามความสามารถของแต่ละบุคคล อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เป็นอันดับที่หนึ่งอาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนใน รูปแบบการเรียนร่วมครูผู้สอนจึงคำนึงถึงวิธีการจัดการเรียนการสอนที่จะตอบสนองกับความต้องการ จำเป็นของเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละบุคคลและต้องจัดให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้อย่างเต็มศักยภาพอีกทั้งนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้รับการสอน เสริมจากครูการศึกษาพิเศษ ซึ่งครูมีจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 ได้กำหนดแนวทางในการจัด การศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาที่ดีที่สุด และต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ รวมทั้งเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกคนด้วย ดังนั้น ผู้ปกครอง คุณครูบุคลากร ผู้เกี่ยวข้อง กับโรงเรียน ทั้งหลายจำเป็นต้องหาแนวทางรวมถึงวิธีการ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้กับเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) เป็นการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับ ความต้องการจำเป็นโดยกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อบริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา เพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้พัฒนาเต็มศักยภาพเพื่อการดำเนินชีวิตในอนาคตอย่างมีความสุข ส่วน ทัศนคติของครูผู้สอนที่เห็นด้วยในลำดับสุดท้าย คือ ท่านจัดกิจกรรมได้สอดคล้องและเหมาะสมกับ ความต้องการจำเป็นของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษอาจเป็นเพราะครูผู้สอนอาจจะไม่มั่นใจในการกิจกรรม การเรียนการสอนของตนเองว่าจะเหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่เด็กพิเศษจะสามารถ ทำกิจกรรมร่วมกับเด็กปกติได้ หากครูผู้สอนปรับเกณฑ์ หรือ วิธีการประเมินให้มีความเหมาะสมกับเด็กที่ มีความต้องการพิเศษก็จะช่วยให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถร่วมกิจกรรมที่ครูผู้สอนจัดให้ได้

4. ด้านสื่อ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อม ทัศนคติของครูผู้สอนอยู่ใน ระดับเห็นด้วยมาก เนื่องจากครูผู้สอนรับรู้ถึงความจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนที่ต้องเน้นผู้เรียน เป็นสำคัญและต้องจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความสามารถของเด็กแต่ละบุคคลนอกจากการเรียนใน ชั้นเรียนปกติแล้วโรงเรียนยังจัดให้มีบริการห้องสอนเสริมวิชาการและบริการสอนเสริมจากครูการศึกษา พิเศษให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อเป็นการให้ความช่วยเหลือในด้านการศึกษาให้กับเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษสามารถพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของตนเองให้เทียบเท่าเด็กปกติและเกิดประสิทธิผลสูงสุด สอดคล้องกับ ผดุง อารยะวิญญู (2542, หน้า 121-128) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนให้กับเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษสามารถจัดได้หลายรูปแบบและเด็กควรได้รับการบริการจากครูเสริมวิชาการ ครูเสริม

วิชาการคือครูการศึกษาพิเศษที่ปฏิบัติงานประจำอยู่ในห้องเสริมวิชาการ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จะเข้ามาเรียนกับครูเสริมวิชาการในห้องสอนเสริมวันละ 1 - 2 ชั่วโมง หรือมากกว่านี้ขึ้นอยู่กับความต้องการพิเศษของเด็กครูเสริมวิชาการอาจมีคนเดียวหรือหลายคนก็ได้ขึ้นอยู่กับจำนวนเด็ก และประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ การสอนเด็กอาจกระทำเป็นรายบุคคล หรือสอนเป็นกลุ่มเล็กๆ ก็ได้ และสอนในเนื้อหาที่เด็กไม่ได้รับการสอนในชั้นปกติ หรือเนื้อหาที่เด็กมีปัญหา นอกจากสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษแล้ว ครูเสริมวิชาการยังมีหน้าที่ในการให้คำปรึกษาแก่ครูปกติในการปฏิบัติต่อเด็กประเภทนี้ อีกด้วย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็น ต่อโรงเรียนควรมีการจัดห้องสอนเสริม วิชาการให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดเป็นอันดับที่หนึ่ง อาจเป็นเพราะว่า การที่เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับการบริการการสอนเสริมวิชาการจากครูการศึกษาพิเศษในห้องสอนเสริมวิชาการนั้น ทำให้เด็กได้รับการช่วยเหลือและส่งเสริมการเรียนรู้ในทักษะต่างๆ ให้เหมาะสมกับความสามารถของเด็กแต่ละคน สอดคล้องกับ กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ (2543, หน้า 29) กล่าวว่า วัฏจักรการจัดการเรียนร่วมมีหลายรูปแบบแต่ละรูปแบบจะมีข้อดีข้อด้อยต่างกันการจัดให้เด็กพิการเรียนร่วมแบบใดนั้นขึ้นอยู่กับความเหมาะสมควรพิจารณาอย่างรอบคอบจากบุคคลหลายๆ ฝ่ายจัดห้องเสริม วิชาการในโรงเรียนปกติมีนักเรียนหลายๆ ระดับรวมกันในห้องเดียวกัน นักเรียนอาจเรียนอยู่ในชั้นปกติ แต่มาเรียนในห้องเสริมวิชาการบางวิชาเช่น คณิตศาสตร์ ภาษาไทย เป็นต้น โดยมีครูเสริมวิชาการหรือครู เติมนสอนเป็นผู้เสริมวิชาการให้ตามความต้องการหรือความจำเป็นของเด็กพิการเป็นรายบุคคลโรงเรียนมีสื่อ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก ที่เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ส่วน ทรศนะของครูผู้สอนที่เห็นด้วยในลำดับสุดท้าย คือโรงเรียนมี สื่อ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก ที่ เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษ อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนมี สื่อ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกที่มีจำนวนเพียงพอแต่ยังไม่เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นของเด็กพิเศษแต่ละประเภท หากโรงเรียนมีการจัดหาอุปกรณ์ที่มีความเหมาะสมกับความต้องการจำเป็นของเด็กที่มีความต้องการ พิเศษก็จะทำให้การจัดการเรียนร่วมมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5. ด้านผู้ปกครอง ทรศนะของครูผู้สอนอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เนื่องผู้ปกครองเป็น บุคคลที่มีบทบาทสำคัญในชีวิตของเด็กและใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุด โดยเฉพาะการส่งเสริมหรือกำหนด จุดมุ่งหมายที่จะให้เด็กได้เรียนในโรงเรียนเรียนที่มีความเหมาะสมกับลูกของตนเอง อีกทั้งยังเป็นผู้ที่ส่งเสริม บำบัด พื้นฟูสมรรถภาพในการพัฒนาการศึกษาของเด็กที่มีความต้องการพิเศษสอดคล้องกับ สุวิมล อุดมพิริยะศักดิ์ และจรรยา ชื่นเกษม (2554, หน้า 21) กล่าวว่าวัฏจักรการจัดการศึกษาให้เหมาะสมและ สอดคล้องกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษนั้น ผู้ปกครองควรมีส่วนร่วมในการประเมินผลและปรับปรุง การจัดการศึกษาอย่างเหมาะสมและมีส่วนร่วมกำหนดจุดมุ่งหมาย รวมทั้งจัดทำแผนการช่วยเหลือบำบัด พื้นฟูสมรรถภาพและจัดการศึกษาของคนพิการแต่ละคนอย่างเหมาะสมเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นด้วยมากที่สุด เกี่ยวกับ ผู้ปกครองควรได้รับการชี้แจงด้านนโยบายการเรียน ร่วมอย่างทั่วถึงอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เป็นอันดับที่หนึ่ง อาจเป็นเพราะการจัดการศึกษาในปัจจุบัน เป็นการการศึกษาที่ชุมชนควรเข้ามีส่วนร่วมเพื่อเน้นความเป็นเลิศ โดยเฉพาะการจัดการเรียนร่วมจำเป็น

อย่างยิ่งที่โรงเรียนจะต้องเตรียมผู้ปกครองของเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษเพื่อให้ตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ในการช่วยเหลือด้านการเรียนของเด็กและโรงเรียนควรมีการชี้แจงให้ผู้ปกครองมีความเข้าใจในระบบการจัดการเรียนร่วมอย่างถูกต้องสอดคล้องกับ พดุง อารยะวิญญู (2542, หน้า 232-233) ทางโรงเรียนควรให้ความรู้และข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติให้ผู้ปกครองทราบ เช่น ประโยชน์ที่เด็กจะได้รับจากการเรียนร่วม วิธีเรียนร่วม ปรัชญาของการศึกษาพิเศษและการเรียนร่วม วิธีปฏิบัติต่อเด็กที่บ้าน ลักษณะของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ แนวทางการอบรมเลี้ยงดูที่ถูกต้อง เป็นต้น การเรียนร่วมจะประสบผลสำเร็จได้ดี ควรได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองและผู้ปกครองควรมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนร่วมผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ส่วนทัศนคติของครูผู้สอนที่เห็นด้วยในลำดับสุดท้าย คือผู้ปกครองยอมรับศักยภาพของนักเรียนและให้การช่วยเหลือนักเรียนอย่างเต็มศักยภาพอาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนให้ความสำคัญกับผู้ปกครองว่าเป็นบุคคลสำคัญมาก หากผู้ปกครองยอมรับในศักยภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษและพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ที่จะทำให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้อย่างมีความสุขและทำให้การจัดการเรียนร่วมประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. นำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. นำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในสถาบันการศึกษาต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. ผลจากการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นข้อมูล เพื่อใช้เป็นแนวทางให้แก่ผู้ที่จะทำการวิจัยต่อไป

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงประสิทธิผลของการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสาธิตละอออุทิศมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
2. ควรมีการศึกษาการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program : IEP) ของครูผู้สอนในโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
3. ควรมีการศึกษาถึงแนวทางการกำหนดเกณฑ์การวัดผล ประเมินผลสำหรับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. กรม (2543). *คู่มือหลักสูตรก่อนประถมศึกษาพุทธศักราช*. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- การศึกษาเพื่อคนพิการ. กอง. (2543). *คู่มือการจัดการเรียนร่วมในระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : กรมสามัญศึกษากระทรวงศึกษาธิการ.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. สำนักงาน. (2543). *แนวทางการจัดการเรียนร่วม*. กรุงเทพมหานคร : ศุภสมาคมลาดพร้าว.
- คณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงาน. (2547). *งานนโยบายด้านการจัดการเรียนร่วม : การดำเนินงานโครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม (โครงการเรียนร่วมต้นแบบ 1 อำเภอ 1 โรงเรียน) สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพมหานคร : ศุภสมาคมลาดพร้าว.
- เบญจา ชลธารินทร์. (2546). *คู่มือการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท*. กรุงเทพมหานคร : รุ่งเรืองออฟเซต
- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). *การเรียนร่วมสำหรับเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แว่นแก้ว.
- วารี ธีระจิตร. (2545). *การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศึกษาธิการ. กระทรวง. (2547). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545*. กรุงเทพมหานคร : กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- สามัญศึกษา. กรม. (2542). *รายงานสภาพการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติในประเทศไทย*. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุวิมล อุดมพิริยะศักดิ์และจรรยา ชื่นเกษม. (2553). *“การเรียนร่วมสำหรับเด็กพิเศษ”*. เอกสารประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการ. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
- Blakely, J. (2002). *Inclusion : Creating a Collaborative Environment hough the Use of the individualized Education Program*, Dissertation Abstracts Intrenational, 41(02) : 1208.
- Faite, A., Royjer, S., Poncefont, D., and Mack, C. (2000). *“The relationship between Principal style and attitude toward mainstreaming of sandicatted Children as terceived by teacher”* Dissertation Abstracts International, 54 (4),p.6.

คณะผู้เขียน

นางสาวนารีนารถ บุญสา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

สังกัดศูนย์การศึกษาพิเศษ โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ

e-mail: ku__na__reenat@hotmail.com

รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล อุดมพิริยะศักดิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

e-mail: suwimonu@gmail.com

